

Sada miljonit krooni valitsuse rumaluse monumendile

Jutt tuleb 100 miljonist kroonist, mille valitsuskoalitsioon surus 2001. aasta riigieelarvesse täiendavateks töötasudeks, et rakendada ministeeriumides nn tulemusjuhtimine.

Sellega suurendati ministeeriumide käsutuses olevaid personalikulusid enam kui kolmandiku võrra.

Kõikjal olevat vaja säästa, ainult "vaeseid" riigiametnikke pidavat lisasummadega tulemuslikule tööle turgutama.

Kampaaniad ei aita

Ametnike jaoks avati riigi rahakott pärani tingimustes, kus kogu Eesti teadus sai teadusfondi kaudu ainult veidi üle 70 miljoni krooni, armutult kärbiti raamatukogudele eraldatavaid summasid, vanaduspensionärid jäid ilma võimalusest saada tasuta ravituusikut ning paljud muud inimeste ja asutuste hädavajalikud kulud jäid katmata.

Tulemusjuhtimine pole naljategemine, kus kunagiste sotsialistlike laupäevakute viisil tormatakse ühise karjana varasemaid tegematajätmissi heastama.

Töö tulemuslikkuse mõõtmine, inimeste tööpanuste võrdlemine ja lõpuks võrreldavate tööpanuste järgi palga maksimine on peen juhtimisalane juveliiritöö.

Tulemusjuhtimine on süsteem, mis rajaneb kindlatele

Janno Reiljan
Eestimaa Rahvaliid

printsipiidele. Neid arvestamata pole võimalik tulemusjuhtimise tõhus toimimine.

Eesti valitsus ja riigiasutused kas eiravad või rikuivad sisuliselt kõiki tulemusjuhtimise põhimõtteid.

Tulemusjuhtimise loosungi varjus tegeleb demokraatliku Eesti valitsus halvimas nõukoguliku käsumajanduse kampaaniate vaimus ja vormis demokraatiale ohtliku ametnikkonna politiseerimisega.

Nagu vene ajal

Vaadeldgem siin ainult põhi-vaadeleeme.

Tulemusjuhtimise süsteemis tuleb töötulemuste parandamisele suunatavaid ametnikke juuba varakult enne hinnatava tööperioodi algust täpselt informeerida nende tööpanuse mõõtmise metoodikast ja sellest tulenevast töötasu arvutamise korrast.

Siis on inimesel võimalik oma töö tulemuslikkuse tõstmiseks teha vajalikud ümberkorraldused. Paraku ei olnud

ARVAMUS

Jääb üle ainult oodata, millal meie ametnikud hakkavad "kapitalistliku võistluse" raames endale kõrgendatud "kapitalistlikke kohustusi" võtma.

Janno Reiljan

elavast 100 miljoni krooni eraldamisel ametnike töö 2001. a tulemuste hindamise korrast veel midagi teada.

Säästlikkuse jutlustamise taustal on selline vastutustundetu rahakulutamine küll kurjast.

Tulemusjuhtimist rakendatakse kui planeerimisvigade silumise vahendit. Vanemad inimesed mäletavad ju hästi nõukogude plaanimajanduse mõtetust: peamine tarkus seisnes endale kergelt täidetava plaani väljarääkimises.

Eesti valitsus teatab aga silma pilgutamata, et neil on tulemuslikkuse hindamise aluseks just nimelt asutuste, osakondade ja inimeste tööplaanid.

Tulemusjuhtimise loosungi all pöördutakse tagasi ajaloo prügikasti heidetud plaanimajandusse.

Jääb üle ainult oodata, millal meie ametnikud hakkavad "kapitalistliku võistluse" raames

endale kõrgendatud "kapitalistlikke kohustusi" võtma.

Tulemusjuhtimise eesmärgiks on vähendada võimalusi maksta palka näo järgi. Eesti valitsusasutustes annavad aga tööpanusele hinnangu just nimelt ülemused ja komisjonid subjektiivselt – plaani täitmise aruande, vestluse ja ärakuulamise põhjal.

Lõpphinnangu andjaks aga on koguni poliitikute ministrid ja kantslerid.

Sellega kaasneb ametnikkonna üldine politiseerimine, mis õõnestab demokraatliku riigi aluseid.

Vaadakem tulevikku

Halbade uudiste järel saab siiski kuulutada ka üht head. Riigieelarves tulemusjuhtimise rakendamiseks eraldatud 100 miljonist kroonist oli septembri alguseks ära kulutatud kõigest neli miljonit.

Rumaluse monumendist on valmis kõigest vundament. 96 miljoni krooni raiskamine on võimalik ära hoida.

Meie riigil on palju pakilisi ülesandeid, mille lahendamist lükatakse rahapuudusele viidates aasta-aastalt edasi.

Valitsuse töö tulemuslikkuse paraneb kindlasti, kui tulemusjuhtimise summade eest näiteks anda kõigile õpilastele koolis tasuta töövihikud või parandada sportimisvõimalusi.